

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5890/05
06.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenović, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, podnetoj protiv rešenja tuženog Ministarstva finansije - Poreske uprave, Regionalnog centra Kragujevac, br. 03-43002-1-00034/2005-3 od 26.7.2005. godine, u predmetu doprinosa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 6.9.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije-Poreske uprave-Regionalnog centra Kragujevac br. 03-43002-1-00034/2005-3 od 26.7.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca na rešenje Ministarstva finansija-Poreske uprave-Ekspoziture Batočina br. 430-5b/2227 od 9.5.2005. godine, kojim mu je utvrđena ukupna obaveza doprinosa za zdravstveno osiguranje za 2004.godinu u iznosu od 7.074,60 dinara, pri čemu je iznos doprinosa za zdravstveno osiguranje po akontacionom rešenju za 2004. godinu-1.006,80 dinara, tako da razlika iznosi 6.067,80 dinara, a stavom III dispozitiva obvezniku je utvrđena akontaciona obaveza doprinosa za zdravstveno osiguranje za period od 1.1.2005. godine do 31.12.2005. godine na osnovicu koja je za 2005. godinu 110.232,00 dinara, po stopi od 12,30% u iznosu od 13.558,56 dinara.

U podnetoj tužbi tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa kojim ga obavezuje na plaćanje doprinosa za zdravstveno osiguranje poljoprivrednika i navodi da je penzioner sa malom penzijom od koje nema dovoljno za izdržavanje sebe i supruge, da su oboje stari, da je supruga bolesna i da ne može da se kreće, kao i da nema od čega da plati doprinos, sa predlogom da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri navodima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je po nalaženju tuženog organa prvostepeni organ pravilno postupio kada je ožalbenim rešenjem obavezao-zadužio tužioca doprinosom za zdravstveno osiguranje poljoprivrednika, na način i u iznosima bliže navedenim u dispozitivu tog rešenja i da iz spisa predmeta i obrazloženja prvostepenog rešenja proizlazi da je tužilac obveznik doprinosa za obavezno zdravstveno osiguranje jer se bavi poljoprivredom, a nije osiguran po drugom osnovu shodno članu 8. stav 1. tačke 10. Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službeni glasnik RS" br. 18/92...80/02), pa mu je konačna obaveza doprinosa za 2004. godinu utvrđena po stopi 0,80% prema članu 9. Odluke o stopama doprinosa za zdravstveno osiguranje ("Službeni glasnik RS" br. 31/01) do 30.6.2004. godine, a od 1.7.2004. godine po stopi od 12,30% na osnovu člana 2. Odluke o stopama doprinosa za zdravstveno osiguranje ("Službeni glasnik RS" br. 70/04) i člana 44. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje ("Službeni glasnik RS" br. 84/04) po kojoj stopi mu je obračunat doprinos i za 2005. godinu.

Međutim, po oceni suda osnovano tužilac tužbom osporava pravilnost rešenja tuženog. Ovo stoga što prema odredbi člana 8. stav 1. tačke 10. Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službeni glasnik RS" br. 18/92...80/02) obavezno osigurana lica su zemljoradnici koji se bave poljoprivredom ako nisu osigurani po drugom osnovu dok se prava iz zdravstvenog osiguranja obezbeđuju i članovima domaćinstva zemljoradnika ako nisu zdravstveno osigurani po svom osnovu, shodno odredbi člana 9. istog Zakona. Obveznik doprinosa za obavezno penzijsko i invalidsko osiguranje poljoprivrednika je lice za koje se prema zakonu smatra da se bavi poljoprivredom, ako ta lica nisu osiguranici zaposleni, osiguranici samostalnih delatnosti, korisnici penzija i na školovanju kako to predviđa član 13. navedenog Zakona, a svojstvo osiguranog lica prema odredbi člana 65. istog Zakona utvrđuje Filijala Republičkog zavoda za zdravstveno osiguranje na osnovu prijave na zdravstveno osiguranje koje podnose zemljoradnici za sebe kao i članove domaćinstva u skladu sa navedenim zakonom i licu kome je priznato svojstvo osiguranog lica izdaje se propisana isprava o zdravstvenom osiguranju (zdravstvena knjižica). Iz prvostepenog i osporenog rešenja, kao i spisa predmeta, se ne vidi pravni osnov na osnovu koga je tužilac obavezan za plaćanje doprinosa za zdravstveno osiguranje poljoprivrednika, jer u konkretnom slučaju tužilac je korisnik penzije-penzioner i u izjavljenoj žalbi na prvostepeno rešenje naveo je da se ne bavi poljoprivredom, a u spisima predmeta nema dokaza da je prijavljen na zdravstveno osiguranje poljoprivrednika kod nadležnog organa, ni da

predmetu nema dokaza da je prijavljen na zdravstveno osiguranje poljoprivrednika kod nadležnog organa, ni da je prijavljen neko od članova njegovog domaćinstva, a nema ni dokaza da poseduje zdravstvenu knjižicu po osnovu poljoprivrede.

Sud ocenjuje da postupanje tuženog organa u pogledu ocene žalbenih navoda nije u skladu sa odredbom člana 235. ZUP-a, kojim je propisano da se u obrazloženju moraju oceniti svi navodi iz žalbe tužioca, pa je time učinjena povreda postupka. Tuženi nije cenio navod iz žalbe tužioca da je korisnik penzije-penzioner i da je osiguran po tom osnovu i da se ne bavi poljoprivredom, pa zaključak tuženog organa da je tužilac obveznik navedenog doprinosa jer se bavi poljoprivredom a da nije osiguran po drugom osnovu, te da je prvostepeno rešenje zakonito, nema svoje uporište u spisima predmeta. Stoga, imajući u vidu napred navedeno, u ponovnom postupku je potrebno otkloniti navedene nedostatke na koje je u ovoj presudi ukazano, a nakon toga na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primene materijalnog prava doneti na zakonu zasnovano odluku-rešenje.

Iz iznetih razloga nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96) odlučio kao u dispozitivu presude, s tim da su primedbe suda obavezne za tuženi organ u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 6.9.2006. godine, U. 5890/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Milan Komlenović, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ